

טורי ביטון סימון
955795
בן חביבה ובנימין
נולד ב- תש"ז 1947
התגייס לצה"ל בפברואר 1965
שרת בגדוד "גדעון" (13)
נפל ב - ב' סיוון תשכ"ה 9.6.1965
בעת מילוי תפקידו.

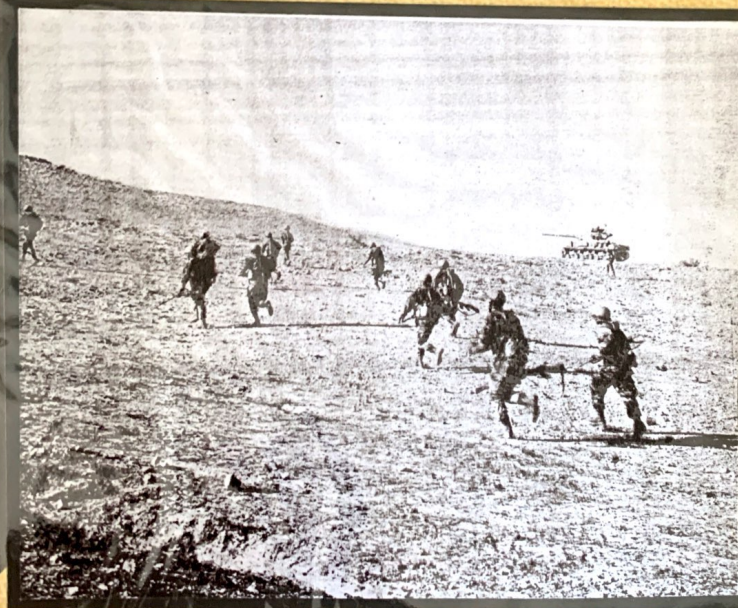
ביטון, סיבון

בן בנימין וחביבה. נולד בשנת תשי"ז (1947)
בעיר טורט שבמרוקו, וכאשר מלאו לו עשר
שנים, בשנת 1957, עלתה המשפחה לארץ.
הוא למד בבית-הספר היסודי "חמד"
בטבריה-עילית והתה פעיל בארגוני-נוער.
כן עסק בספורט. עבד, וכל מה שהשתכר
היה מוסר לידי אמו כדי לעזור לקיום
המשפחה הגדולה. לא שמר טינה לאיש
והיה נוהג ביושר בכל דרכיו ועל כן אהוב
היה על הכל. במרדאור 1965 גויס לצה"ל.

מסקרו טיפר עליו שהיה מוכן לעזור לתבריה-לשורה אחרי שנמר את
תפקידו-שלו. ביום ב' בסיון תשכ"ה (2.6.1965) נפל בשעת מלוי תפקידו
והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות האזרחי בטבריה.

אימונים ותרגילים בשנות ה-60

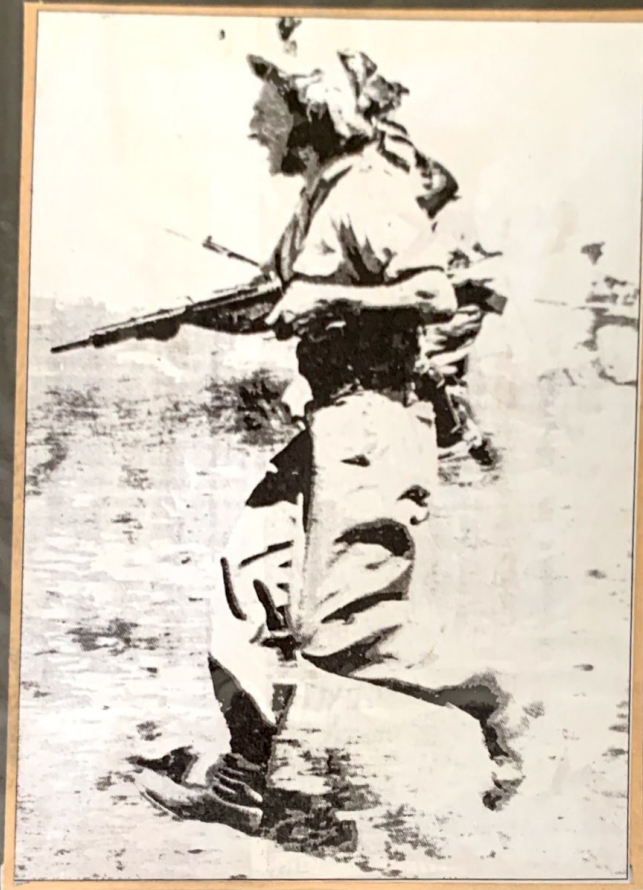

אימון חורף בנגב

אימון קיץ בגליל

בשבילי, גולני זו חולצה מיועדת, נעליים מאובקות, בוק בעיניים.
בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך, נכונות ונחישות לבצע משימות בכל
מחיר.
בשבילי, גולני זה הכוח ההולך בלילה חשוך ליעד אויב, מצבע על ההדק
אחניים קשובות, עיניים פקוחות לכל דהש.
בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין ילדי הצמון למרחמים המבקשים את
נפשם.
בשבילי, גולני זה שווד לאורך הגבול, ההיתקלות, המרדף וההשתערות על
אויב.
בשבילי, גולני זה העצמות, הדמעה בעיניים על חבר שנפל בקרב.
בשבילי, גולני זה הטוב והיפה שבנוער הישראלי.
בשבילי, מיקוד הצמון זה גולני. אשרי הפיקוד שיש לו חטיבה זו.

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות חמבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם חיתה ב"אימון ובשגרה!"

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע חיו "עולים לקר", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבל לצורך חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא הילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שירותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'שלג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבורק והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את התברות והאתונה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל זדורת הלוהמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"ציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קיטבוק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריק ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ודימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, "פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "ערוז", "צ'כ", "אפ-אן" או "גליל". עם מג"ד ומק"ב, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בנאווה את הכומתה החומה...

להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סידת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוכם ולעשות "עבודות רס"ר" ...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה !

שבועת החטיבה

את ניצבת מולנו שברירית ופגועה,

את נצבת מולנו עצובה וגאה.

קולך, שנשא אל הרוח, רעד,

דמותך בלבנו חצב הוא לעד.

ספרת על בנים שנפלו, והם כה צעירים.

ספרת על סמלים שנוצרו, על עצים, על שירים.

על "גולני שלי", על גאוות חטיבה,

על מורשת גבורה, שבדם נכתבה.

אז הישרת מבטך, אם שכולה,

אל עיני לוחמים, עיני העצבה כולה.

בקשת שנמשיך לצעוד בגאון

בדרכי הבנים ובמלא האון.

כן. נצעד ונזכור את כולם, אם שכולה!

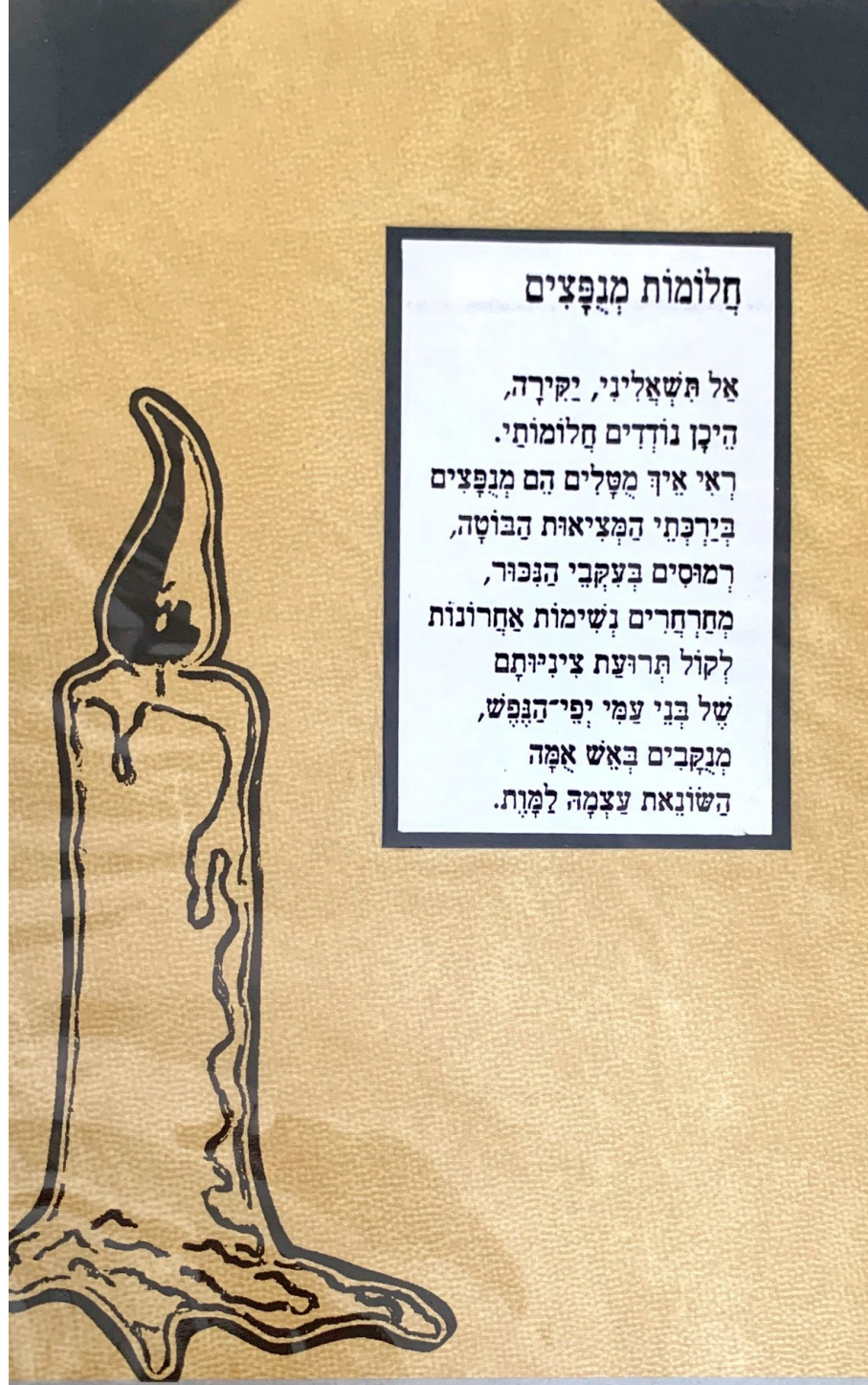
לך נשבעת היום החטיבה כולה!

גולני של ימים ארוכים ולילות מתמשכים
חוסר תכלית של מארבים בלתי נגמרים.
מאום לא קורה ובלב גם תקווה,
שכלום לא יקרה.

גולני שלנו הוא גולני אפור
גולני שפותח יום אפור בטרם אור.
גולני שלנו הוא גולני של עץ בודד,
של עוד שנה,
וטבלות-ייאוש שאינן מסתיימות,
ו"מחזור אחרון"...

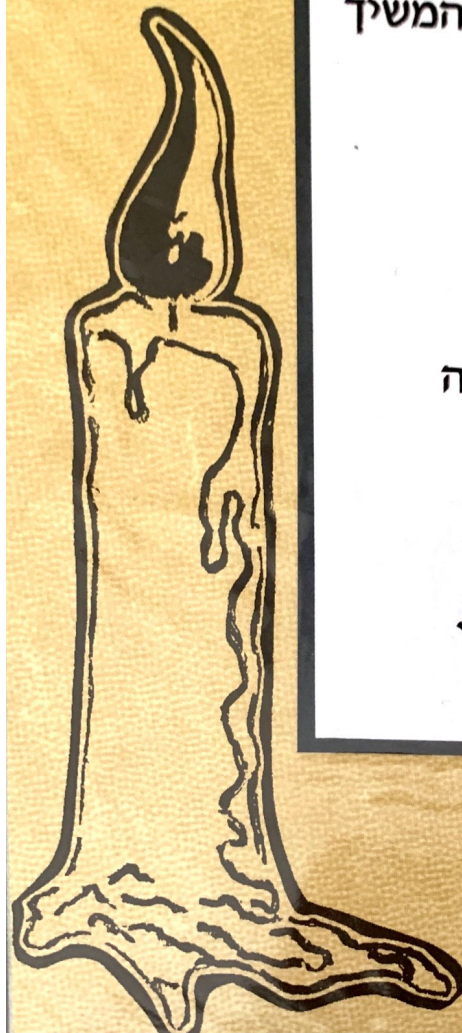
רק איש גולני יבין.

גולני שלנו הוא שלוש מלחמות,
גולני שלנו הוא חיילים אפורים
ועצים בודדים
שבוכים.

חלומות מנפצים

אל תשאלני, יקרה,
היכן נודדים חלומותי.
ראי איך מטלים הם מנפצים
בירכתי המציאות הבוטה,
רמוסים בעקבי הנכור,
מתרחרים נשימות אחרונות
לקול תרועת ציניותם
של בני עמי יפי־הנפש,
מנקבים באש אמה
השונאת עצמה למות.

"אז הבנתי כי עלינו להמשיך
כי בערבי שישי נצא
ובערב חולין נשב
"בריזה" השוקטת
וכל צעדינו יפגינו
אפטיות והמשכיות

ורק הדממה והשתיקה
השוד והשבר-
השגיון בשניים-
יעידו
כמה איבדנו
ועד כמה חלק מאיתנו
מת גם הוא עמך.